VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 13
29 MAART 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven:
Bobo, jij hebt geld volop!
Kun je mij een stuiver geven
Voor een zakje zoute drop?

Er zijn vier portemonneetjes in de tekening verborgen. Kijk maar eens goed!

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo Konijn en zijn

1. „Wel alle klavertjes!" roept mama Konijn, als ze de kamer binnenkomt. „Krabbel, wat heb je nu weer uitgespookt! De hele muur volgetekend en al dat papier over de vloer! Maar je zult me helpen met opruimen!" Krabbel schrikt. Ze zat net zo heerlijk te tekenen!

2. Mama moet met zeepsop de muur schoonmaken. Krabbel doet alle proppen papier in de prullenmand. Daar komt Bobo binnen. Hij begrijpt meteen dat zijn zusje weer heel stout is geweest. „Als alles opgeruimd is, moet jij maar met haar gaan spelen," zegt mama, druk poetsend aan de muur.

3. Mooi baantje voor Bobo! Zijn zusje doet nu eenmaal niets liever dan tekenen en papiertjes vol krabbelen. „Kom mee naar buiten," stelt hij voor. Maar hij moet Krabbel aan haar poot de deur uittrekken. Krabbel heeft geen zin in de spelletjes van Bobo. Ze neemt haar kleurtjes mee.

4. „Zullen we knikkeren?" vraagt Bobo. „Nee," bromt Krabbel. „Zullen we verstoppertje spelen?" — „Ik wil niet!" — „Laten we dan gaan tennissen!" Krabbel keert zich boos om. Ze heeft haar kleurtjes naast zich op de stoep gelegd. „Ik doe het niet, ik wil het niet en daarmee uit!"

Mama

Lees-Voor

Oma

Krabbel

Oom Slokop

vrolijke familie

5. Hoe moet ik mijn zusje nu toch zoet houden? denkt Bobo. Hij haalt zijn speelgoedauto's. „Dat is jongensspeelgoed," moppert Krabbel. „Hou je autootjes maar!" Dan weet Bobo het ook niet meer. Hij doet de auto's in de doos terug. Als ze dan helemaal niets wil, moet ze het zelf maar weten.

6. „Ik ga het lekker tegen mama zeggen," zegt Bobo. Maar als hij naar binnen wil gaan, trekt Krabbel hem aan zijn jasje. „Niet doen, Bobo," roept ze. „Ik zal wel met die autootjes van je spelen. Kom maar gauw, ik weet wat moois!" Gelukkig, denkt Bobo opgelucht. Ze wil wat!"

7. Vlug gaat hij zijn auto's op de stenen zetten. Er is ook een raceauto bij. „Die kan hard rijden!" vertelt hij. Maar Krabbel luistert niet eens. Ze heeft haar kleurtjes uit de doos gehaald en begint lijnen te trekken op de stenen. Bobo is zo vol van zijn autootjes, dat hij er niet op let.

8. „Hier parkeren," zegt Krabbel opeens. Verbaasd kijkt Bobo op. Daar heeft zijn zusje een echte weg getekend. En vakken, waarin je je auto mag wegzetten. Dat heeft ze leuk bedacht.

PAARDJERIJDEN

Hop-hop-hop mijn paardje,
Waar rijden we naar toe?
Gaan we naar het weiland?
Daar staat een dikke koe.

Gaan we naar de haven?
Daar ligt een heel groot schip.
Gaan we naar de speeltuin
En even op de wip?

Rijden we weer verder?
Gaan we naar de stad?
Jij een zakje haver,
Ik een zak patat.

Rijden naar het Biebelbos,
Dat gaat reuze goed.
Daar woont een kabouter
In een hoge hoed.

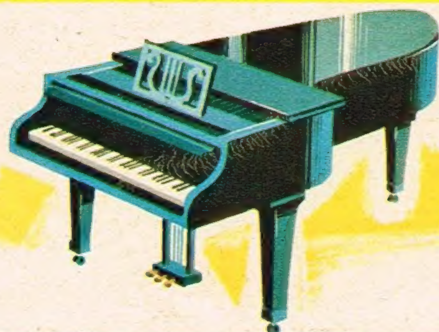
Rijden nu naar huis toe,
Want het is al laat.
Dag, mijn lief kaboutertje,
Groeten aan je maat!

Dag, stad,
Zak patat,
Dag, wip,
Dag, groot schip,
Dag, koe,
Deurtje toe!

Bobo Konijn wil gaan paardrijden. Als hij er maar niet afvalt! Kleuters kunnen maar beter paardjerijden op papa's of mama's knie!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Dit is een grote piano. Die noemen we vleugel. Probeer de woordjes na te schrijven en lees dan het verhaaltje.

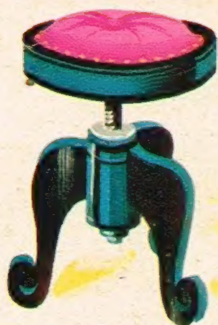

vleugel

spelen

_ _ _ _ _ _ _ _   _ _ _ _ _ _ _

Hou je van muziek?
Wil je later muziek maken?
Op de fluit?
Of op de trom?
Of op de piano?
Ik hoor graag muziek.
Leer maar hoe je spelen moet.
Dan kom ik luisteren.
Speel maar fijn.
Dan zal ik klappen!

pianokruk

muziekboek

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _   _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

1. „Wat een heerlijke speeltuin!" roept oom Stuntel. „Als ik niet te oud was voor zulke dingen, ging ik op de wip zitten en ik ging ook in de draaimolen!" „U bent helemaal niet te oud, oom," zegt Heintje. „U kunt nog best meedoen." Maar dat wil oom niet. Hij durft niet goed.

2. Hij kijkt naar het meisje op de schommel. Vroeger kon ik ook zo goed schommelen, denkt hij. „Doe niet zo flauw, oom!" zegt Heintje. „Kom op, laat zien wat u kunt!" Maar oom voelt er niets voor. Achter hem is de wip. Oom scharrelt wat achteruit. Hij heeft de wip niet gezien.

3. Plotseling gaat een dikke jongen aan de andere kant op de wip zitten. Peng! De wip schiet omhoog, precies tegen de broek van oom. Daar wordt oom Stuntel opgetild. Flap de hond rent keffend weg. Oom geeft ook zo'n harde schreeuw. Dan gaat oom met de wip weer omlaag.

4. Oom weet zelf niet wat er allemaal met hem gebeurt. Hij laat zich van de wip schuiven. Juist als het meisje op de schommel op hem af komt. Daar botst ze met haar voeten tegen de buik van oom. „Wat gebeurt er nu weer?" roept oom. „Wat een toestand is dat in de speeltuin!

5. Eerst krijg ik een wip onder mijn broek en dan schopt een meisje met haar schoenen tegen mijn buik!" Oom wordt er duizelig van. Hij tolt in het rond. Opeens kan hij niet meer rechtop blijven staan. „Heintje, hou me vast, ik val!" roept oom. Heintje komt verschrikt aangelopen.

6. Maar hij is net te laat. Oom valt om en schuift precies in de draaimolen. „Ik wil nooit meer naar de speeltuin!" roept oom. „Au au, mijn buik!" De draaimolen draait gewoon verder. Oom draait mee. Er was nog net een stoeltje vrij. Daar is oom op zijn buik op terechtgekomen. Help, help!

7. Er is niemand die oom helpt. Laat ik er maar bij gaan zitten, besluit oom. Dat is beter dan zo te spartelen. Na veel geharrewar zit hij dan op zijn plaats. Opeens krijgt hij plezier in het draaien. Ik zit hier eigenlijk best fijn, denkt hij. Het lijkt wel of ik weer een jongen ben.

8. Oom begint te lachen. Hij haalt een fluitje uit zijn zak en blaast erop. „Hoera, lang leve de speeltuin!" roept hij. Heintje lacht. Zie je wel, oom Stuntel is helemaal niet te oud om in de draaimolen te zitten! Dan zoekt Heintje vlug een schommel op. Er is er net een vrij!

We wonen allemaa

1. De familie Zonnemans is vandaag op bezoek bij een mevrouw, die pas een baby heeft. We zullen eens kijken of ze allemaal uit de gele caravan gestapt zijn. Opa en papa Zonnemans zitten aan tafel bij de thee en de koek.

2. Tippie de hond bedelt om een hapje. Mama heeft het baby'tje uit de wagen genomen. Baby Zonnemans wordt jaloers. Oma troost hem. Wiesje is er ook. Met bloemen natuurlijk. En hoe heet het meisje met de pop? Lucie!

In de tekening zijn zes veiligheidsspe

l in een gele caravan

3. De tweeling is braaf vandaag. Dat zijn we niet van hen gewend. Ze spelen met het babyspeelgoed. Loekie en Anja hangen de babywas aan de lijn. Peter roept zijn katjes. Ze zijn in de boom geklommen om vogeltjes te vangen!

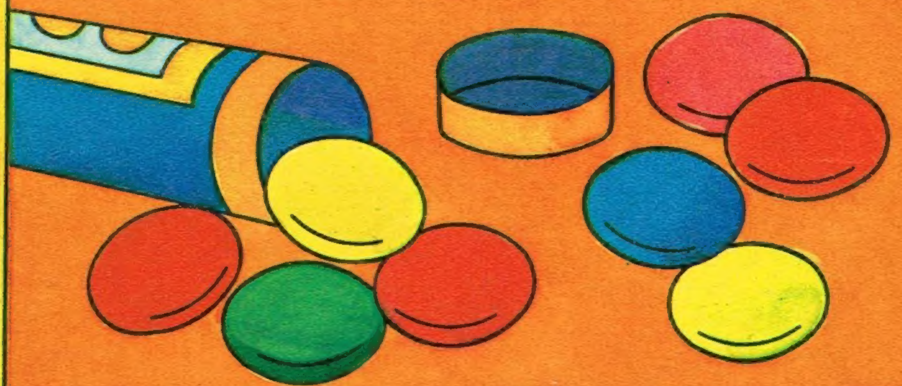
4. Zoek nu oom Wim eens op. Je ziet hem toch wel met zijn klein pianootje? Hij gaat zeker wat spelen. Bas schildert de schutting. Marjo loopt naast oom Wim. Ja, ze zijn er allemaal. Straks rijden ze verder met de caravan!

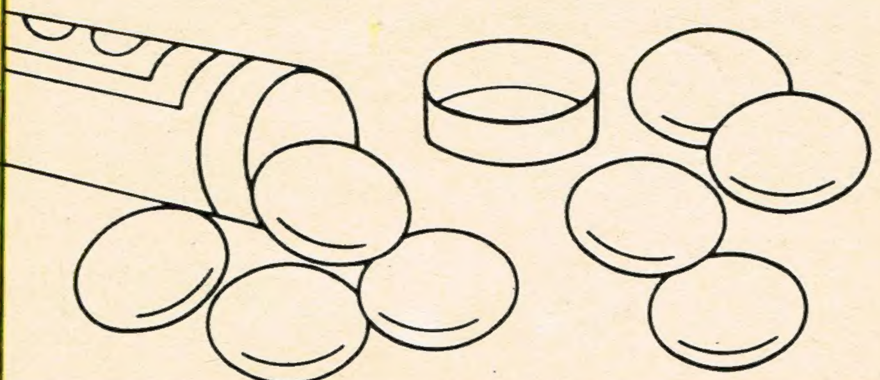
den verstopt. Zoek ze maar eens op.

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

Drie vliegtuigen door de lucht. Eén heeft genoeg van het vliegen. Het gaat landen. Kijk goed naar de lijntjes op de tekening. Dan zie je welk vliegtuig er landen zal.

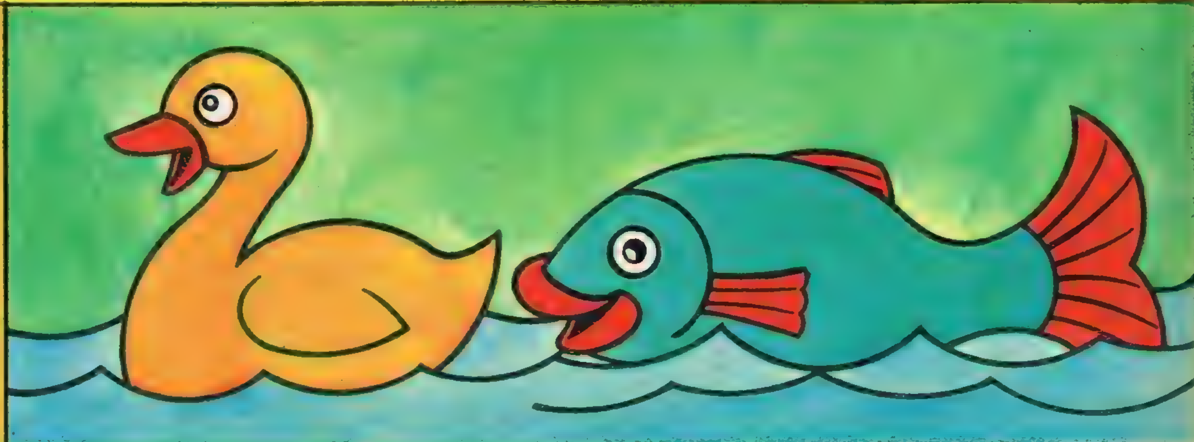
Trek een lijn over de stippeltjes. Dan komt er een grappig speelgoedbeest te voorschijn.

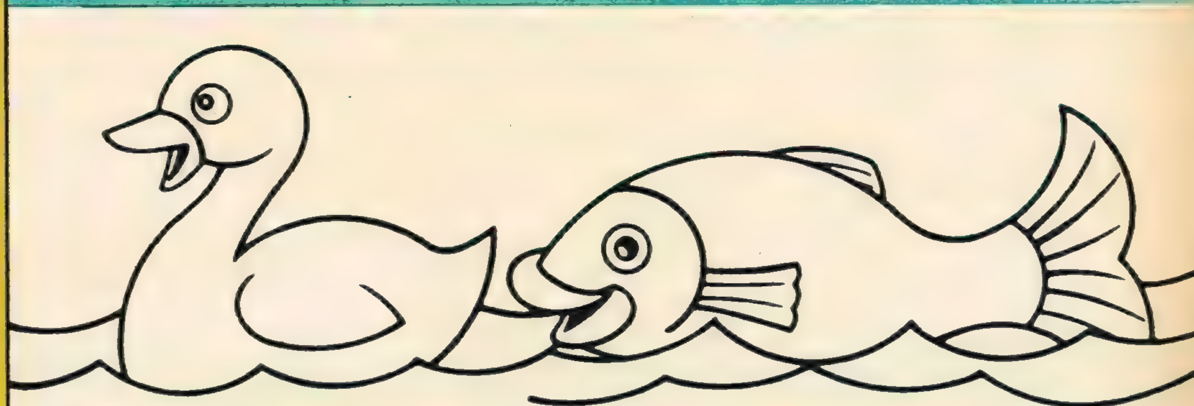
Eerst gaan we de zuurtjes tellen, dan gaan we ze kleuren. En als ze niet van papier waren, mocht je ze daarna opeten!

JE KUNT NOG MEER!

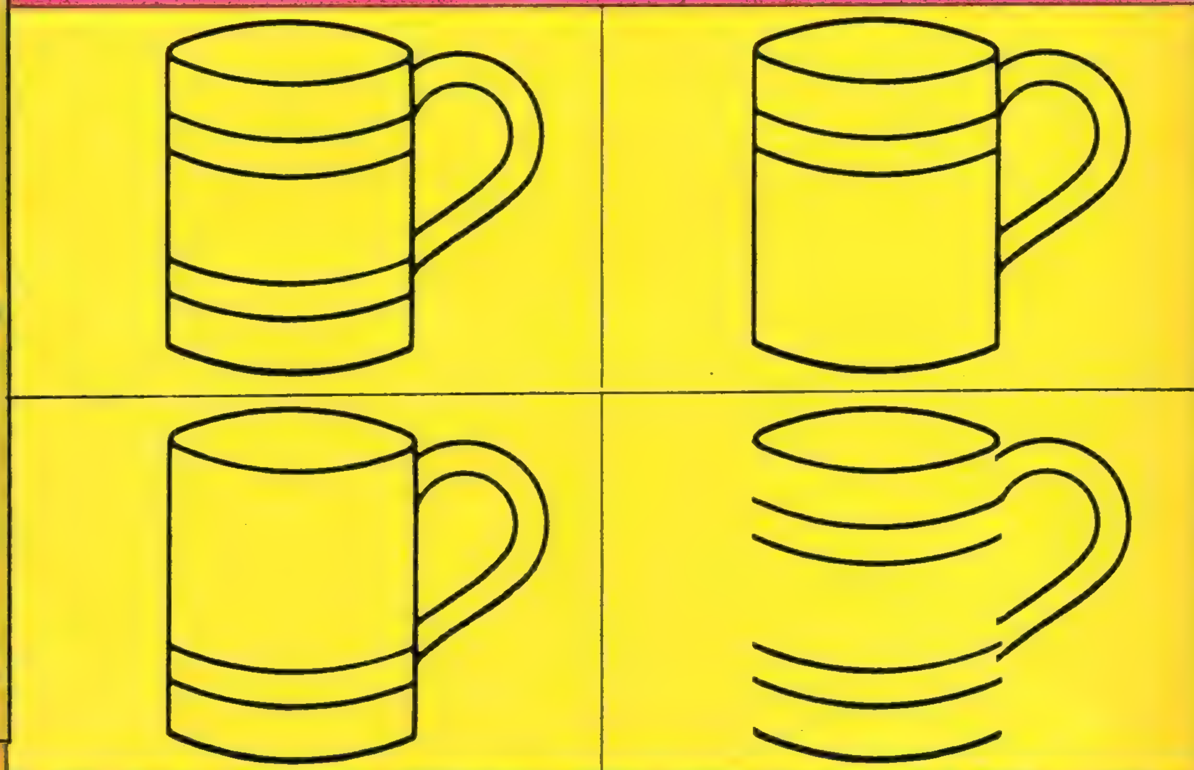

Hier staan vier kokers met pijlen. Zijn ze alle vier hetzelfde? Zeg niet te vlug ja, want één is een beetje anders!

Wat een mooi eendje en visje om mee in bad te nemen! Kleur je de onderste even mooi als de twee daarboven?

Bekertje 1 is klaar. Bekertje 2, 3 en 4 nog niet. Wie goed kan tekenen zal ze wel gauw in orde maken. Doe je best!

JOEP EN JORISJE

Jorisje was een kleine jongen, die dolgraag een grote hond had willen hebben. Maar omdat hij op een flat woonde, mocht het niet. Toen kreeg hij van zijn mama een speelgoedhond, die zo prachtig was nagemaakt, dat hij net echt leek.
Jorisje noemde zijn hond Joep en nam hem elke avond mee naar bed. Als Joep een echte hond was, zou ik hem kunstjes leren, dacht Jorisje. Misschien gingen we dan wel meedoen aan een circusvoorstelling. In ieder geval zouden we samen veel avonturen beleven.
Honden kunnen heel slim zijn.
Ze kunnen zelfs mensen redden.
Mijn Joep zou vast een mensenredder worden, dacht Jorisje.
Op een nacht, toen het stormde, onweerde en goot van de regen, lag Jorisje in zijn warme bed, met Joep naast zich op het kussen. De regen kletterde tegen de ruiten.
Daardoor kwam het natuurlijk dat hij zo'n spannende droom kreeg. Eerst hoorde hij een vreselijk gekraak en daarna riep iemand: „Help!" In zijn droom zei Jorisje: „Kom op, Joep, er is iemand in nood. Die gaan we samen redden!"
Ze vlogen uit bed. Jorisje trok zijn regenjas en zijn laarzen aan. Toen renden ze naar buiten, de donkere nacht in.
Jorisje was niet bang. Joep was immers bij hem.
„Help, help!" Jorisje hoorde het alweer. Het geroep kwam uit de richting van de rivier. Toen hij daar aankwam, zag hij dat er een vreselijk ongeluk gebeurd was.
Over de rivier lag een houten brug.
Nu was de brug kapotgeslagen door de wind en het woeste water. Op het stukje brug dat over was, stond een man.
Hij riep om hulp.
Hij moet een touw hebben, dacht Jorisje meteen. Daarlangs kan die arme man naar de kant komen.
Gelukkig had Jorisje een dik touw meegenomen. Mensenredders gaan nooit uit zonder een stevig stuk touw.
Jorisje maakte een lus in het touw en gooide het naar de man. Maar de storm blies het touw in het water en de man kon er niet bij om het te pakken.
„Help, help!" riep de man opnieuw. „Ik ben zo moe. Ik kan zo niet blijven staan!"
Maar hoe Jorisje ook zijn best deed, hij kon het touw niet ver genoeg over het water krijgen.
Toen pakje Joep de lus van het touw in zijn bek en sprong ermee in het bruisende water. Een sterke hond als Joep kon best tegen de stroom in zwemmen.
Hij bracht het touw naar de man. Die knoopte het vast aan een paal van de brug. Jorisje had het andere eind van het touw al aan een boom gebonden.
Nu zat het stevig genoeg.
De man kon langs het touw naar de overkant komen.
„Je hebt mij gered!" zei hij. „Dank je wel, dappere jongen, en jij ook, dappere hond! Zondag mag je met je vader en moeder bij mij op visite komen. En dan trakteer ik op slagroomtaartjes en limonade!"
Toen Jorisje de volgende morgen wakker werd, vond hij het jammer dat het hele avontuur maar een droom was geweest.
„Als je een levende hond was, zouden we zulke dingen echt kunnen doen," zei hij tegen Joep.
Toch aaide hij Joep over zijn kop. Hij kon het immers ook niet helpen dat hij maar een speelgoedhond was!

Mevrouwtje

1. Wanda en Pukkie Sprokeboom zijn in het bos. Wanda vlecht een slinger van madeliefjes. Pukkie heeft zijn bal. Bij de boom zitten twee haasjes. Ze lopen niet weg voor Wanda en Pukkie. Ze weten zeker dat het sprookjeskinderen zijn die een poosje in Mensenland wonen.

2. „Daar drijft een bootje met niemand erin," roept Pukkie. „Ik zie wel een mandje met picknickspullen!" „Mama komt ons dadelijk ook een picknickmandje brengen," zegt Wanda. En ze strijkt over haar maag. Ze heeft trek. Pukkie kijkt naar de kleine boot. Hondje Doedi wil erin.

3. „Laten we de boot hierheen trekken," stelt Wanda voor. „Met mijn madeliefjesslinger!" Natuurlijk is zo'n bloemenslinger niet sterk genoeg. Maar Wanda kan toveren. Dat mag ze alleen maar als er geen mensen in de buurt zijn. Vlug betovert ze haar slinger. En dan. . .

4. Pukkie hoeft de slinger maar naar de boot te gooien. Handig trekt hij de boot naar de waterkant. Van wie zou het bootje zijn? Zeker van iemand die ook wil gaan picknicken. Heeft die even pech! Hola, daar horen ze iemand roepen. „Dit is onze boot!" Tja, wat nu?

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

5. Er komt een meneer aan met een jongetje. Wat zullen die wel denken, als ze zien dat Pukkie de boot met een bloemenslinger over het water trekt? Toverwerk! zullen ze zeggen en dat mag niet. Wanda zegt dus vlug een andere toverspreuk. De slinger verandert in een dik touw.

6. „Jullie zijn flinke kinderen," zegt de meneer, blij dat hij zijn boot terug heeft. „Het was dom van mij om mijn boot niet beter vast te leggen. We hebben honger. Laten we hier maar gaan picknicken!" „Ik heb óók honger!" horen ze iemand zeggen. Wie is dat? Aha, ze zien het al!

7. Het is mevrouwtje Sprokeboom met het picknickmandje. Ze is eigenlijk de koningin van Sprookjesland, maar ze doet alsof ze een gewone mevrouw is: de mama van Wanda en Pukkie. „U hebt twee flinke kinderen," zegt de meneer van de boot. „Ze hebben me geweldig fijn geholpen."

8. Daar komt de mevrouw aangewandeld die bij de meneer en het jongetje hoort. Ze heeft een klein meisje bij zich. „Laten we met ons allen gaan picknicken," stelt ze voor. En dat het een plezierige picknick wordt, kun je zien op het plaatje hierboven. Eet smakelijk!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Dit is de bakkerij van bakker Appelflap. Geloof maar dat het daar lekker ruikt. Er is ook veel te bekijken. Als je alles goed bekeken hebt, moet je proberen of je het antwoord weet op de vragen.

1. Hoeveel taartjes zie je?
2. Hoeveel zijn er roze?
3. Hoeveel zijn er wit?

4. Hoeveel broden zie je?
5. Hoeveel liggen er op de schappen?
6. Hoeveel liggen er op de tafel?

7. Hoeveel meisjes en jongens zie je?
8. Zijn er meer meisjes dan jongens?
9. Draagt het meisje een hoed?

10. Is de bakker dik of mager?
11 Welke kleur heeft de vloer?
12. Hoeveel lampen zie je?

13. Hoeveel klokjes zie je?
14. Heeft de taart drie of vier verdiepingen?
15. Zit er roze glazuur op de taart?

16. Zie je twee harten op de taart?
17. Houdt de bakker een slagroomspuit vast?
18. Trapt hij erop?

ANTWOORDEN: 1. achttien; 2. tien; 3. acht; 4. zesentwintig; 5. elf; 6. zeven; 7. vier; 8. nee; 9. ja; 10. dik; 11. rood; 12 zeven; 13. twee; 14. vier; 15. ja; 16. ja; 17. nee; 18. ja.